

Zbirka pesama nesvakidašnjeg naslova „Sin Anđela“, negotinskog umetnika, pesnika, slikara i muzičara Dragoljuba Firulovića, jedna je od onih vanvremenskih promišljanja o životu (i smrti), koja postavlja mnoga pitanja videća samo izabranima.

Firulovićev „Anđeo“ nije nebesko, fluidno nadnaravno biće. To je igrom slučaja ili usudom vlastito ime njegovog oca, kome posvećuje stihove duboke i do kraja nedefinisane tragike. Priznaje da „Nije lako biti/ Sin Anđela“, a u drugoj pesmi obraća mu se molbom: „Pruži mi ruku oče/ I nemoj žaliti/ Što si me patnjom/ Podario/ Izdržaću ja/ Sreća me prati“.

Čim je čovek sam on nosi teret pitanja koje čine čitav njegov život. Pokušaj odgovora na ta pitanja uvek dovodi do jednog jedinog odgovora: „Život je tako lep i krhak, da se nikada ne može završiti“.

Procep koji postoji između dubine svakog bića i spoljašnje forme, gradi stvarnost zasnovanu na unutrašnjoj manifestacijama svakog pojedinca. Kod Firulovića je to posebno naglašeno sažetošću misli, za koje, da bi ih izrazio koristi neobično malo reči. Tako Hegelova definicija filozofije kao „vremena sabranog u mislima“, kod Firulovića nailazi na punu potvrdu. Jer, da bi se nešto iskazalo nije potrebno mnogo reči. Dovoljno je i sa malo reči dotaći suštinu, samo ako se izaberu prave.

Sa vrcavom energijom, gotovo škrto, deli svoja unutrašnja osećanja sa drugima, nemilice razgrćući i izvlačeći sakriveno. Razotkriva naša očekivanja, uvek veća od relanog. Njegova se misao kreće od poznatog, da je nada, često neosnovana, ono za što se poslednje oslanjamo, i navodi nas na zaključak da je baš zato što je poslednja – najvažnija. (Nada mi je jedina/ U tvom oku/ Koje mi šalje slamku/ I osmeh/ Bićeš spašen)

Firulovićeva promišljanja o životu (i smrti), u njegovoj poeziji povezana su sa četiri praelementa: zemljom, vodom, vazduhom i vatrom. (Lepo je ovde (na Zemlji)/ Ima vazduha, vode/ I raznih plodova/ Uklopio sam se nekako/ Ima tu i svesnih bića/ Bubamara, recimo). Pojavljuje se tu i peti element – kamen kao vatra u vidu kosmičkog Sunca (U kamen je urezano/ Oko/ Koje gleda umesto/ Nas).

Pisac nam sugeriše: I kada se olenjiš/ Nemoj prestati da hodaš/ Prepusti se makar / Besciljnom letu/ Negde ćeš već stići, da bi u nekoj drugoj misli konstatuje da: Život je kratak/ Ma koliko trajao, i uverava nas da ne treba da imamo strah od letenja (Let i nije neka/ Atrakcija/ Ako se prevrćeš/ U mislima gde/ Prepreke nema)

Dr Mićo Cvijetić u pogovoru knjige napisao je: „Ovaj je umetnik osobena pojava, neka vrsta renesansnog rapsoda, u kome se sreću nekoliko stvaraoca – u njegovom slučaju: pesnik, slikar i pevač“.

Kroz sve svoje umetničke izraze, bilo da se služi rečju, glasom ili crtežom, Firulović se ne razmeće svojim talentima već bez preterivanja, jezgrovito nam kazuje svoje skrivenosti, ali nikada do kraja i sve, ostavljajući prostora za promišljanje i maštanje.

„U svom pevanju, poetskim gnomama i maksimama, najčešće fragmentarno, pesnik pokušava da napravi iskorak iz efemernog i dokuči neke više spoznaje, da iz vlastite ovozemaljske egzistencije dosegne, makar imaginativno, unoverzalnije sfere bića i bitka. Radomir Andrić.

Dragoljub Firulović u svojoj poeziji sledi i logiku neočekivanog, onog što je malo ko spreman da prizna: Uvek živopisno lažem/ Da biste saznali istinu o meni ili Ponestalo mi je ideja/ Za danas/ Poslužiću se onim/ Koje su drugi napustili.

Ovo je knjiga pesama koju nam je pesnik dao ne otkrivajući sve, već je ponešto ostavio za neki drugi put.

Dragoljub Firulović je rođen u Negotinu 1956. godine gde i danas živi i radi. Napisao je nekoliko zbirki pesama, jedan je od osnivača Umetničkog udruženja Krajinski krug, pokretač Umetničko-ekološkog udruženja „Lovci na kamenje“. Do sada je imao deset samostalnih i više zajedničkih izložbi u zemlji i inostranstvu. Inspirisan izvornim motivima Negotinske i Timočke krajine ostvario je nekoliko muzičkih projekata, a sa Firul Orchestra feat, koji neguje Etno džez obrade motiva izvornih narodnih melodija istočne Srbije, daje koncerte širom zemlje.

Kao pesnik i član Udruženja književnika Srbije, objavio je zbirke pesama: Umiranje vode, Ja, Galerije ili rimovanje u slikarstvu, Lov na kamenje, Mi smo Astafir.

Jedan je od osnivača Umetničkog idruženja „Krajinski krug“, čiji je aktuelni predsednik, kao i udruženja likovnih stvaralaca Negotina.

Pokretač je Umetničko-ekološkog udruženja „Lovci na kamenje“. Iza sebe ima desetak samostalnih izložbi i više grupnih u zemlji i inostranstvu.